

Νόμοις και τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον, μετὰ τῆς σχετικῆς Νομολογίας τοῦ Α. Π. ἀναγγελλήσεται ἡ ἐκδοσις ἅμα τῆ ἐνάρξει τῆς τυπώσεως αὐτῶν.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου τῶν ἐκιδόμενων κατ' αὐτάς δύο πρώτων τόμων ὀρίζεται εἰς δραχμὰς ἑξά.

Διόρθωσις παροράματος. — Ἐν σελίδι 96 τοῦ προηγουμένου φύλλου τῆς «Ἐστίας», στήλη πρώτη, στίχ. 25 κ. ε., οἱ ἀριθμοὶ τῆς παρατιθεμένης συνταγῆς διορθώσονται οὕτω:

Βενζόνιον } ἐξ ἐκάστου γραμμάτου 4
Βάλακμον τῆς Περούβιας }
Υδωρ τοῦ μέλιτος } 5.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Β. Κοππίου Ἑλληνικῆς Γραμματολογίας Ἐργχειρίδιον μεταρραθὲν καὶ πλουτισθὲν κατὰ τὰ νεώτατα Γερμανικά συγγράμματα ὑπὸ Ἐρμανουὴλ Γαλάνη. Ἐκδοσις τρίτη. Σελ. 255. 8ον. Ἐν Ἀθήναις, 1884, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστέφ. 63. Ὀδὸς Ἑρμοῦ.

Στοιχειώδης Πολιτικὴ Γεωγραφία, συνταχθεῖσα ἐπὶ τῆ βάσει τῶν νεωτέρων Γεωγραφικῶν τῆς Γερμανίας ὑπὸ Α. Γ. Ἀντωνιάδου, γυμνασιάρχου, πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων. Ἐκδοσις ἕκτη. Ἐν Ἀθήναις, 1884, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστέφ. 63. Ὀδὸς Ἑρμοῦ. Σελ. 184. 16ον.

Φιλοθέου καὶ Ἐγγενίου ἐπιστολαὶ ἡτοι σύντομος περὶ ψυχῆς καὶ Θεοῦ διδασκαλίαι ὑπὸ Πέτρον Βράζιλα Ἀρμενὴν γρηγορῶντος Κωνσταντείου Ζάπτα. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά. 1884. 16ον σελ. 16. 295.

Ἡ συγγραφή τοῦ πνεύρου ἔργου τοῦ καὶ τελευταίου τοῦ ἀσίδιμου Βράζιλα προήλθεν ὡς ἔστις. Ὁ τῷ Πανελληνίῳ γνωστότατος ἐπὶ φιλογενεῖα Κ. Ζάπτας ἐξήτησε παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γυμμάτων νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὥστε νὰ συνταχθῇ σύγγραμμά, αὐτοῦ γορηγοῦντος τὰ μέσα, κατάλληλον ἵνα ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς σπουδάζοντας νέους τὰς μεγάλας ἀρχὰς τῆς εὐσεβείας καὶ ἠθικῆς, στηρίξον τὰς περὶ Θεοῦ καὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς ἀληθείας, ἐφ' ὧν πᾶσα εὐσέβεια καὶ ἠθικὴ βασίζεται. Σύλλογος ὁρθότατα πράττων ἀπατάθη εἰς τὸν τότε ἐν Δουδίῳ πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος Βράζιλα, τὸν εἰδικώτατον εἰς τοιαύτας μελέτας, ὅστις προθύμως ἀνέλαβε καὶ συνέγραψε τὸ σύγγραμμά τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶνε τρόπον τινὰ ἢ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν νεότητά διαθήκη τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου ἀνδρὸς τοῦ μετ' ὀλίγον ἀποβιώσαντος (1884). Ὁ Βράζιλας ἦτο ὁ καταλληλότερος νὰ συγγράψῃ τοιοῦτο ἔργον, διότι καὶ εὐσεβέστατος ἀνήρ ἦτο, ὡς ἀπέδειξε διὰ τῆς ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μεταφράσεως τῶν *Φιλοσοφικῶν μελετῶν περὶ χριστιανισμοῦ τοῦ Ἀγροῦστου Νικολάου*, καὶ σοφός, ὁποῖον ἀπέδειξε αὐτὸν καὶ αἱ περὶ φιλοσοφίας παραδόσεις αὐτοῦ ὡς καθηγητοῦ τῆς ἐν Κερκύρα Ἀκαδημίας καὶ αἱ διάφοροι φιλοσοφικαὶ συγγραφαὶ τοῦ. Εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἔθηκε τύπον ἀλληλογραφίας, διότι καὶ τοῦ Κ. Ζάπτα, τοῦ καταβαλόντος τὰς πρὸς τυπωσιν δαπάνας, βούλησις ἦτο νὰ πραγματοποιηθῆται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον κατὰ τὸν τρόπον τοῦ πᾶσι προσιτὸν καὶ ἐπαγωγὸν τὰ ζητήματα, οὐχὶ δὲ κηρῶς καὶ κατ' αὐστηρῶς ἐπιστημονικὸν τύπον. Ὁ Εὐγένιος παρίσταται ὡς νέος ἀγαθὸς μὲν καὶ εὐγενὴς τὴν ψυχὴν, δὲ ἐπιπολαίων δμως μελετῶν ἐπηρεασθεὶς ὑπὸ τῶν διδαγμάτων τοῦ ὕλισμου καὶ τῆς ἀθείας καὶ ἀμφιβάλλων περὶ τῆς ἀληθείας τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἠθικῆς. Ὁ Φιλοθέου εἶνε τούναντιον φέρων πολὺ πειρος, σοφός, ἔχων βαθυτάτας θρησκευτικὰς πεποιθήσεις, εἶνε αὐτὸς ὁ Βράζιλας. Ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται διὰ ὕφους γλαυροῦ καὶ τὰ δύο ζητήματα, καὶ τὸ περὶ ψυχῆς καὶ τὸ περὶ Θεοῦ, ἅτινα ὡς γνωστόν εἶνε τὰ κύρια ζητήματα τῆς θρησκείας καὶ τῆς φιλοσοφίας, ἐμβριθέσιαι, ἀνατρέπων μὲν τὰς ἐνστάσεις τῶν ὕλιστῶν, θετικιστῶν καὶ πνευθειστῶν, ὑποστηρίζων δὲ τὴν ὑπάρχον πνευματικὸν καὶ προσωπικὸν Θεοῦ καὶ πνευματικῆς καὶ ἀθανάτου ψυχῆς διὰ πάντων τῶν ἐπιχειρημάτων, ἅτινα ἀνέκαθεν ἡ ἠθικὴ, ἡ ἀληθὴς φιλοσοφία ἀπὸ τοῦ Σωκράτους, Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους μέχρι τοῦ Καρτεσιῶ, Λετβνίτιου καὶ Καντίου καὶ τῆς νεωτέρας γαλλικῆς πνευματικῆς σχολῆς (Κοζίνου, Καρῶ, Ζαϊσὲ καὶ Ζανὲ) προσήγαγεν ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ βιβλίου ἐπικρατεῖ αὐστηροτάτη λογικὴ σκέψις. Τὰ παρὰ τοῦ συγγραφῆος λεγόμενα εἶνε ὑπαγόρευσις τοῦ ὀρθοῦ

λόγου καὶ τοῦ κοινῆ νοός. Ὁ ἀναγνώστης, ἐὰν διακόσῃ ἔχως λογικῆς καὶ δὲν διεστράφη ἐντελὸς ἢ διάνοια αὐτοῦ δι' ἐπιπολαίων ἀναγνώσεων, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ εὐρίσκη λογικώτατα τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. Διὰ ταῦτα συνιστῶμεν θερμότερα εἰς τοὺς νέους μάλιστα τοὺς ἀποκριθήσαντας ἀπὸ τῶν γυμνασίων (καθὸσον τῆς ἀντιλήψεως τῶν νεωτέρων καὶ ἀπεριττέρων εἶνε τὸ ἔργον ἀνώτερον) τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ, διότι πράγματι τὸ ἔργον εἶνε καταλληλότερον νὰ ἐμπεδώσῃ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀναγνώστου τὰς μεγάλας ἀληθείας περὶ Θεοῦ καὶ ψυχῆς, τὰς βάσεις τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἠθικῆς. Καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου εἶνε οὗτος.

Α. ΔΙΟΜΗΑΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

90 πίνακες χρωματισμένοι κατὰ φύσιν. Εἰς μέρη τρία. — Α'. Θεωρητικά. — Β' Πηγά. — Γ' Ἐστία. Ἰχθύες. Μαλάκια. Ἐπιτομα Σχολῆρας καὶ Ἀκτινωτά. Σύγγραμμα εἰδικὸν διὰ τὴν ἐν σχολείοις καὶ κατ' οἶκον διδασκαλίαν. Μετ' ἐπεξηγηματικῶν κειμένων. Κατὰ τὴν συγγραφήν τοῦ Διδ. G. H. Schuberl ὑπὸ Ν. Λρ. Ἀποστολίδου, ὀργανητοῦ τῆς Ζωολογίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Ἀθήνησι, Κάρολος Μπέκ, ἐκδότης. 1885.

Ὅπως καταρτίζονται ἐκ τοῦ τίτλου τοῦ βιβλίου καὶ ἐκ τοῦ προλόγου, οἱ πίνακες οὗτοι συμπαντος τοῦ ζωικοῦ βασιλείου σκοποῦσι νὰ υποβοηθήσωσι τὴν διδασκαλίαν διὰ τῆς παραστατικῆς μεθόδου, τῆς μόνης στρεφῆς καὶ ἀσφαλτοῦς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν φυσικῶν σωμάτων.

Πρὸς τοῦτο δὲ αἱ εἰκόνες τῶν πινάκων τούτων εἶνε πιστότατα κατὰ φύσιν ἀπεικασμένα, ὁ χρωματισμὸς αὐτῶν ζωηρὸς καὶ φυσικὸς, ἡ ἔκφρασις καὶ στάσις τῶν ζῶων πιστὴ, τέλος δὲ τὸ ὅλον λαμπρότατα ἐπεξεργασμένον. Πρὸ ἐκάστου ἀθροίσματος ζῶων προτάσσεται Ἑλληνιστὶ κατάλογος μετὰ συντόμου καὶ ἀκριβοῦς περιγραφῆς αὐτῶν, ἐν αὐτῷ δ' ἀναφέρεται καὶ ἂν τὸ ζῶον ἀπαντᾷ παρ' ἡμῶν ἢ οὐ.

Οἱ πίνακες οὗτοι παριστῶντες εἶνε τὸν παῖδα ἅπαν τῷ ζωικῶν βασιλείου ἐν ὅλῳ, ὡς ζωολογικὸν τινα κήπον ζωηρότατα ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀπατετυπωμένον, ὃ ἀνιπληρώσεται παρ' ἡμῶν, τοῖς ἐντελὸς στεργουμένοις τοιοῦτον βιβλίον μὲν τῶν σπουδαιοτέρων ἐλλείψων ὄχι μόνον τῆς βιβλιοθήκης τῶν παιδῶν καὶ τῶν νεανίων ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐνηλίκων. Ἀπαρτίτητον ἐπίσης εἶνε τὸ βιβλίον εἰς πᾶν σχολεῖον καὶ πάντα διδασκαλίον.

Ὅτι δὲ αἱ χρωματισμένοι οὗτοι πίνακες τοῦ βασιλείου τῶν ζῶων θεωροῦνται ὡς ἐν τῶν ἀρίστων τοῦ εἰδῶς αὐτοῦ πρὸς διδασκαλίαν δεκνύουσι καὶ αἱ πολυάριθμοι αὐτοῦ μεταφράσεις αἱ γινόμεναι καὶ εἰς ἔθνη ἔχοντα ἄλλως πηλθὺν ὁμοίον συγγραμμάτων, διότι ὄχι μόνον ἐξεδόθησαν γαλλιστὶ ἐν Πηρισίοις καὶ Βρυξέλλαις, ἀλλὰ καὶ ἀγγλιστὶ ἐν Λονδίῳ καὶ Βοστώνῃ καὶ Δανιστὶ καὶ Ὀλλανδιστὶ καὶ Ρουσσιστὶ καὶ Οὐγγριστὶ.

Σχετικῶς δὲ καὶ πρὸς τὸν ὄγκον αὐτοῦ καὶ πᾶν ἐπιτυχῆ ἐτέλεσιν τῶν εἰκόνων τὸ βιβλίον εἶνε εὐνοηκότατον. Διότι πλῆν τοῦ ἐπεξηγηματικοῦ κειμένου συνίσταται ἀπὸ 30 μεγάλων χρωματισμένων πινάκων περιλαμβανόντων πλῆθος ζῶων ἐξ ὅλων τῶν τῆσεων τοῦ ζωικοῦ βασιλείου. Τὰ βιβλίον δεδεμένον τιμᾶται δρ. 25.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἡ εἴσοδος τοῦ τελευταίου ὀκταήμερου, ὅπρῳ πρόκειται ἡμῖν πρὸς ἐπιθεώρησιν, ἐσημασθῆ ἐν τῇ γείτονι πόλει δι' ἐγκληματικῆς ἀποπειρας, ἥτις δικαίως ἐνεκα τῆς φύσεως αὐτῆς ἀνησυχῆσε τοὺς βιομηχάνους κατοίκους τοῦ Πειραιῶς. Ἀπόπειρα ἐμπρημοῦ διὰ φιάλης πλήρου πετρελαίου, ἀναθιθαζομένης ἐπὶ τῆς στέγης βιομηχανικοῦ καταστήματος, ἐφ' ἧς τίθεται πῦρ, καὶ πλησίον τῆς ὁποίας προσδένονται ἐλατήρια καὶ σχοινία, πρὸς ὅσον ἐνεστὶν ἀσφαλτεστέρην ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦμένου, εἶνε τι ἀσύνθηες παρ' ἡμῖν, καὶ δικαίως ἢ ἀνακρίτικῇ ἀρχῇ διετάχθη ἐπὶ τοποῦ δραστηρίου ἐρεῦνας πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐνοχῶν. Ἀλλὰ καὶ ἔτερον μυσσηρότερον ἐγκληματικὸν θεάτρον ὑπῆρξεν ὁ Πειραιεύς. Ὁ φόνος ὁ διαπραχθεὶς ἐντὸς ἐνὸς πάντοπωλείου ὑπὸ στρατιώτου, ζητήσαντος ἀστυλὸν ἐν αὐτῷ, χρίν κέρδους